

ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΟΜΙΛΙΑ

ΟΛΓΑΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

**ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, Π. ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**

ΣΤΟ 1^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

«Επιχειρώντας στο μέλλον»

2015 – 2020

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΜΑΪΟΥ 2015

Κυρίες και κύριοι αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή που μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω στο 1^ο Συνέδριο Επιχειρηματικότητας της «Ναυτεμπορικής», μιας από τις πιο ιστορικές ελληνικές εφημερίδες και το πρώτο οικονομικό φύλλο στην ιστορία του ελληνικού Τύπου.

Η «Ναυτεμπορική» αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για την εγκυρότητα, την ψυχραιμία ανάλυση και κυρίως για την αντικειμενικότητά της.

Παράλληλα αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά που μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω για την ελληνική οικονομία, τις επενδύσεις, την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα σε μια στιγμή ιδιαίτερα κρίσιμη, οριακή θα έλεγα, όπου το μέλλον φαίνεται αβέβαιο και πολλά πράγματα μοιάζουν, δυστυχώς ανεπίκαιρα.

Κυρίες και κύριοι το ζήτημα των επενδύσεων δεν προκύπτει μόνο ως ελληνικό πρόβλημα, αλλά ως ευρωπαϊκό. Από την έναρξη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης το 2008, η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετώπισε χαμηλά επίπεδα επενδύσεων.

Η περίοδος 2009-2013 υπήρξε περίοδος μεγάλη επενδυτικής κάμψης. Έτσι, μια από τις πρώτες προτεραιότητες αυτή τη στιγμή για την Ευρώπη αποτελεί το μεγάλο στοίχημα της προσέλκυσης επενδύσεων. Κατά τον Πρόεδρο της Commission, τον κ. Ζαν Κλωντ Γιουνκέρ, αυτό το στοιχείο απουσιάζει σήμερα από το οικονομικό αφήγημα της Ευρώπης.

Λιτότητα, μεταρρυθμίσεις, σταθερότητα, ήταν το κυρίαρχο τρίπτυχο τα τελευταία χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να ξεπεράσουμε όμως την κρίση, χρειάζεται να πάμε ένα βήμα μπροστά, να προσελκύσουμε πολύ περισσότερες επενδύσεις, να επενδύσουμε στην καινοτομία, ν' αναπτύξουμε την ανταγωνιστικότητά μας, όχι μόνο στο κέντρο της Ευρώπης αλλά και στον Ευρωπαϊκό Νότο και στην Ανατολική Ευρώπη.

Μέσα σ' αυτό το πολύ δύσκολο διεθνές περιβάλλον, η ελληνική οικονομία όπως γνωρίζετε πολύ καλά περνά τη μεγαλύτερη μεταπολεμική κρίση της. Γιατί; Εξαιτίας του τεράστιου δημόσιου χρέους, της κρατικής σπατάλης αλλά και του στρεβλού παραγωγικού μοντέλου το οποίο στηριζόταν σ' ένα επίπεδο ζήτησης που δε συνδεόταν με την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα αλλά με το κρατικό χρήμα.

Όταν οι ανεπαρκείς επενδύσεις έχουν οδηγήσει σε εύθραυστη ανάπτυξη και σε αποπληθωρισμό στη ζώνη του ευρώ, μπορεί κανείς ν' αντιληφθεί πολύ εύκολα πού οδήγησε αυτή η ανεπάρκεια επενδύσεων την ελληνική οικονομία: Στην ολική καθίζηση.

Ενώ το ΑΕΠ και η ιδιωτική κατανάλωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση βρισκόταν το 2014 σχεδόν στο ίδιο επίπεδο με το 2007, οι συνολικές επενδύσεις ήταν περίπου 15% κάτω από το επίπεδο του 2007.

Αν για την Ευρωζώνη αυτό ήταν ένα σοβαρό πρόβλημα για την ουσιαστικά πτωχευμένη Ελλάδα του 2010 που δεν είχε πια τη δυνατότητα δημοσίων επενδύσεων, αυτό σήμαινει πραγματική καταστροφή. Να θυμηθούμε πως σε σύγκριση με το ανώτατο επίπεδο του 2007, οι επενδύσεις έχουν μειωθεί σήμερα κατά περίπου 430 δισεκατομμύρια ευρώ. 5 κράτη μέλη, Γαλλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ελλάδα, Ιταλία και Ισπανία, καλύπτουν περίπου το 75% της μείωσης λόγω του μεγέθους της οικονομίας τους ή της τεράστιας πτώσης των επενδύσεων ή και των δύο.

Βραχυπρόθεσμα, το ασθενές επενδυτικό κλίμα είναι προφανές ότι επιβραδύνει την οικονομική ανάκαμψη. Μακροπρόθεσμα όμως η έλλειψη επενδύσεων βλάπτει και την ανταγωνιστικότητα.

Γιατί δεν πραγματοποιούνται επενδύσεις; Για την Ευρωζώνη, ένας από τους λόγους είναι η χαμηλή εμπιστοσύνη των ίδιων των επενδυτών. Η αβεβαιότητα αυτή έχει τις ρίζες της στις χαμηλές προσδοκίες σχετικά με τη ζήτηση. Για την Ελλάδα αυτό το πρόβλημα μετατράπηκε σε βεβαιότητα καθώς η κρίση χρέους με τις λανθασμένες κινήσεις της τότε κυβέρνησης μετατράπηκε αμέσως σε κρίση δανεισμού.

Αλλά τι σήμαινε κρίση δανεισμού; Έξοδο από τις διεθνείς αγορές, δηλαδή απόλυτη ασφυξία. Για την ελληνική οικονομία λοιπόν, που μπήκε σ' αυτό το θανάσιμο κύκλο λόγω και της αβεβαιότητας των οικονομικών και πολιτικών εξελίξεων και των ακόμα υψηλών επιπέδων δημοσίου χρέους, η πρόσβαση στη χρηματοδότηση κατέστη αδύνατη.

Κι εδώ που έχουμε φτάσει, η μόνη διέξοδος είναι η αύξηση των επενδύσεων. Άλλη διέξοδος δεν υπάρχει. Και για να παραφράσω μια φράση του Πωλ Κρούγκμαν, αν περιμένουμε την αύξηση των δημοσίων εσόδων να μας σώσει, είναι σα να περιμένουμε τη νεράιδα του παραμυθιού. Δε θα μας βοηθήσει.

Το μόνο που μπορεί να μας βοηθήσει είναι ένα ευρύ, τολμηρό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων που θ' αλλάξει το κλίμα και θα ευνοήσει τη ροή των ξένων κυρίως, αλλά όχι μόνο, επενδύσεων στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικά θέλω ν' αναφέρω ότι η ευρωπαϊκής μορφής επιχειρήσεις, οι περίφημες start ups, προσύληξαν το α' τρίμηνο του 2015, επενδύσεις ύψους 2,6 δις ευρώ.

Πρόκειται για τη μεγαλύτερη εισροή επενδυτικών κεφαλαίων που καταγράφεται σε τριμηνιαία βάση στην Ευρώπη από το 2001. Και, όπως αναφέρει η "Le Figaro", η Ευρώπη ακολουθεί την τάση αύξησης των επενδύσεων σε νεοφυείς επιχειρήσεις που εμφανίστηκε πρώτα στις ΗΠΑ της Αμερικής. Αυτός είναι ένας ασφαλής δρόμος που οφείλει ν' ακολουθήσει και η Ελλάδα.

Επιτρέψτε μου στο σημείο ν' αναφερθώ σ' ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγμα: Στο Υπουργείο Τουρισμού δουλέψαμε επί 2,5 χρόνια, προωθώντας τολμηρές μεταρρυθμίσεις. Είχαμε δρομολογήσει τη

σύμπραξη των δυνάμεων της καινοτομίας και του τουρισμού με σκοπό την προσέλκυση επενδύσεων σε νεοφυείς επιχειρήσεις.

Είχαμε ξεκινήσει με πέντε πολύ συγκεκριμένα βήματα:

1. Τη διαβούλευση μεταξύ ιδιωτικού και δημόσιου τομέα για την ανάπτυξη των νεοφυών επιχειρήσεων στο χώρο του τουρισμού.
2. Την προβολή νεοφυών εταιρειών με καινοτόμες ιδέες, υπηρεσίες και προϊόντα με σκοπό την προσέλκυση και ενεργό συμμετοχή δυνητικών επενδυτών.
3. Την Συμβουλευτική και Networking μεταξύ νεοφυών επιχειρήσεων και νέων που θέλουν να ξεκινήσουν τη δική τους νεοφυή εταιρεία.
4. Τη δημιουργία και συντήρηση μιας βάσης δεδομένων υποστήριξης νέων επιχειρηματιών με χρήσιμες πληροφορίες σε διάφορα επίπεδα, κανονιστικό, νομοθετικό, οικονομικό, τεχνικό, διαχείρισης.
5. Την υποστήριξη των νέων επιχειρηματιών στην αναζήτηση κεφαλαίων και υποστηρικτικών υποδομών.

Είχαμε δει τη δυναμική που αναπτύσσεται παγκόσμια και κινηθήκαμε για να εκμεταλλευθούμε την ευνοϊκή τότε συγκυρία. Δυστυχώς όμως η αλλαγή κυβέρνηση διέκοψε αυτή τη διαδικασία. Σήμερα, το περιβάλλον όπως γνωρίζετε έχει επιβαρυνθεί ιδιαίτερα. Κανένας δε ρισκάρει αυτή τη στιγμή σε μια χώρα που ο κίνδυνος είναι τόσο υψηλός.

Το ελληνικό πρόβλημα δεν πρόκειται να λυθεί ούτε με την παραγωγή χρήματος ούτε με τη δημιουργία νέου χρέους. Η Ελλάδα δε μπορεί να ζει εσαεί με τις δόσεις. Θα πρέπει ν' αρχίσουμε κυριολεκτικά από το μηδέν. Και αυτό ακριβώς θα πρέπει να επιδιώκει να διορθώσει ένα νέο Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης που θα αφορά τις επενδύσεις, την επένδυση στην καινοτομία, την επιχειρηματικότητα.

Η Ελλάδα θα πρέπει να ξεφύγει άμεσα από το φαύλο κύκλο της απραξίας. Να προχωρήσει όχι μόνο σε μια συμφωνία με τους εταίρους μας, αυτό από μόν οτου αρκεί για την επιβίωση όχι όμως και για τη μακροήμερευση της χώρας, αλλά παράλληλα να εκπονήσει κι ένα μακροπρόθεσμο Σχέδιο Ανασυγκρότησης.

Θα πρέπει επιτέους ν' αρχίσουμε να μιλάμε για το μέλλον, να ξεκολλήσουμε από το παρελθόν, να δούμε όλοι και όλες ποια Ελλάδα

οραματιζόμαστε για την επόμενη δεκαετία. Τι αλλαγές πρέπει να κάνουμε επιτέλους για να δημιουργήσουμε μια Ελλάδα ανταγωνιστική, σύγχρονη και κυρίως ευρωπαϊκή, με αλλαγές που εμείς κρίνουμε και προκρίνουμε να γίνουν και όχι κάποιοι άλλοι.

Δεν πρέπει να μας τις επιβάλλουν. Εμείς πρέπει να τις σχεδιάσουμε κι εμείς πρέπει να τις υπερασπιστούμε και να εξηγήσουμε στους πολίτες γιατί πρέπει να προχωρήσουμε με αυτές.

Χρειάζεται να γίνουν σαρωτικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με δημοσιονομική υπευθυνότητα για την αποκατάσταση της ευρωστίας των δημοσίων οικονομικών και την εδραίωση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, με επενδύσεις και καινοτομία για να ξεκινήσει η ανάπτυξη, μ' ένα νέο κράτος μικρό, αποτελεσματικό, φορολογικά φιλικό προς τις επενδύσεις, αλλά και κοινωνικά δίκαιο, δίπλα στους πολίτες που το έχουν ανάγκη.

Μεταρρυθμίσεις, δημοσιονομική τάξη, νέο κράτος και τόνωση των επενδύσεων. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος. Άλλος δεν υπάρχει. Και ο δρόμος αυτός αρχίζει και τελειώνει μέσα στην Ευρώπη. Δε θα πρέπει να το ξεχνάμε αυτό ιδίως τώρα, που και αυτό διακυβεύεται με τρόπο οδυνηρό για το παρόν και το μέλλον της χώρας.

Κυρίες και κύριο, η Ελλάδα δεν έχει πολύ χρόνο μπροστά της. Η πραγματικότητα, που τώρα ορισμένοι στην κυβέρνηση αρχίζουν να συνειδητοποιούν, είναι ξεροκέφαλη και εκδικείται. Χρειάζονται άμεσες δράσεις αλλά και εγρήγορση ολόκληρου του πολιτικού κόσμου, των επιχειρηματιών, των εργαζομένων, ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας. Στα δύσκολα οφείλουμε να είμαστε μαζί και ενωμένοι, αλλά πάνω απ' όλα δημιουργικοί.

Ο Πάνος Αθανασιάδης, ιδρυτής της «Ναυτεμπορικής», ήρθε από την Κωνσταντινούπολη και μέσα στην παγκόσμια κρίση του 1930, μέσα στο κραχ, αγόρασε μια γραφομηχανή και έβγαλε τότε ένα ναυτικό δελτίο κίνησης εμπορευμάτων. Η κρίση δεν τον αποθάρρυνε. Εκμεταλλεύθηκε τις δυσκολίες για να πάει μπροστά.

Αυτό πρέπει να κάνουμε κι εμείς σήμερα. Να τολμήσουμε. Και μέσα στην κρίση να δείξουμε πως ακόμα πιστεύουμε στην έμμονη ελληνική ιδέα του ελεύθερου εμπορίου και της προόδου. Πάντα με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον. Ευχαριστώ για την προσοχή σας.